

La defensa del zelador d'Olot demana que se'l condemni a 20 anys de llibertat vigilada

Insisteix en referir que Joan Vila tractava d'alleugerir el patiment dels ancians i que patia una alteració psíquica

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

Joan Vila és culpable de l'assassinat d'onze ancians de la residència La Caritat, a Olot, però se li ha de reconèixer una eximent competeta de la responsabilitat criminal en virtut de la qual se l'ha de condemnar a un màxim de 20 anys de llibertat vigilada. Aquesta és la conclusió del seu advocat, Carles Monguilod, qui s'oposa a l'ingrés a presó del seu client però reclama que se l'obligui a seguir un tractament mèdic extern i a comunicar els canvis de domicili i feina que realitzi.

Es tracta d'una proposta de pena diametralment oposada a la sol·licitada pel fiscal Enrique Barata -reclama 194 anys de presó per vuit assassinats amb traïdoria i tres amb acarnissament- i que es fonamenta en l'"alteració psíquica" que tindria el zelador. Argument aquest que no reconeix ni el ministeri fiscal ni el psiquitre forense Álvaro Muro, qui el va avaluar i va dictaminar que es tracta d'una persona que sabia distingir clarament el bé i el mal però que matava per gust i disfrutava amb el dolor que infringia a les seves víctimes, sobretot en el cas de les tres darreres, a les quals va fer ingerir càustics.

Però el lletrat defensor ha obtingut unes altres conclusions: el seu client percebia de forma errònia que la qualitat de vida dels ancians assassinats "es trobava molt deteriorada" i per això els provocava la mort amb la voluntat d'alleugerir-los el patiment.

Aquesta percepció esbiaixada era fruit d'una alteració psíquica, que segons el lletrat "no es correspon amb cap malaltia mental", i provocava que entengués els crims com el resultat d'una "conducta moralment bona", cosa que li impedia considerar les seves accions com quelcom de reproable i, per tant, no existia motiu per sentir-se "culpable" o penedit.

La deducció de l'advocat defensor no és aleatòria i es pot demostrar, per això ha citat a declarar el doctor en psicologia i professor d'universitat i un especialista en psiquiatria i medicina forense per tal que corroborin i acreditin que el zelador pateix una alteració psíquica que mereix el reconeixement d'una eximent completa. Monguilod ha sol·licitat que s'autoritzi als pèrits que ha proposat a entrar al centre penitenciari on es troba internat el zelador perquè li realitzin entrevistes que incloguin el contacte personal i confidencial amb el reclús.

La prova clau

Reconeguts els assassinats, l'objecte de discussió entre les parts -fiscal, acusacions i defensa- se centrarà a determinar l'estat mental de Joan Vila en el moment de cometre els crims. I el fiscal és mostra inamovible en aquest sentit. No només considera que el zelador era una persona sana mentalment sinó que rebutja qualsevol vinculació dels seus crims amb actes de compassió. En primer lloc perquè algunes de les persones assassinades encara es valien per si mateixes però també perquè les darreres morts les va provocar amb excessiva crueltat.

Els crims es van destapar per casualitat, quan una auxiliar de La Caritat va entrar a l'habitació on Paquita Gironés, de 85 anys, estava agonitzant i patia convulsions i vòmits sanguinolents després d'haver ingerit càustics.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/07/21/defensa-del-zelador-dolot-demana-que-sel-condemni-20-anys-llibertat-vigilada/573079.html?utm_source=rss